

[Finansministeren]

regeringen og de kommunale organisationer om kommunernes økonomi. De seneste 3-4 år har forhandlingerne ført til, at der er indgået aftaler, som vi gensidigt respekterer, og hvor vi har tillid til vores forhandlingsmodpart, og det har jeg altså også i denne sag.

Så må jeg også sige til hr. Poul Nødgaard, at der er intet i dette lovforslag eller denne aftale, der ændrer på reglerne vedrørende SIFU-princippet; det er simpelt hen en fejllæsning af aftalekomplekset. Jeg kan i øvrigt fortælle, at kommunernes forhandlere er meget opmærksomme på alderssammensætningen af folkeskolens lærerkorps, og det er en af grundene til, at man sammen med lærerne har fået indføjet i det samlede aftalekompleks, at der i næste overenskomstperiode indføres en særlig fratrædelsesordning for yngre lærere, så den enkelte kommune har mulighed for at nå frem til den mest hensigtsmæssige alderssammensætning. Så også på dette punkt har jeg fuld tillid til vore folkevalgte kommunalbestyrelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 265:

Forslag til lov om ændring af lov om folkehøjskoler, husholdningsskoler og efterskoler. (Indførelse af kommunal og amtskommunal bi-dragsordning for efterskoleelever og obligatorisk kommunal elevstøtte).

Af kulturministeren (Grethe Rostbøll).
(Fremsat 8/4 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Helle Degn (S):**

Da mit partis ordfører på området ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans og Socialdemokratiets vegne sige, at baggrunden for lovforslaget er finanslovforslaget for 1992, som Socialdemokratiet også er part i. Det blev fastslået i aftalen, at kommunerne fremover skulle være økonomisk medansvarlige for elevers ophold på efterskoler, og det sker i kraft af dette lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte.

For os er det afgørende, at vi bevarer det frie skolevalg, og at sikringen af efterskolerne ikke sker på bekostning af folkeskolen. Begge dele er efter vores opfattelse opfyldt med dette lovforslag, der alene sikrer efterskolerne eksistens ved at gøre både staten, amterne og kommunerne økonomisk medansvarlige.

Baggrunden for forslaget er naturligvis, at efterskolerne har vist sig at være en succes. De udgør en fornuftig del af vores skolesystem, og de har den vigtige opgave at give tilbud til de elever, der af den ene eller anden grund ikke ønsker at gøre brug af folkeskolen. For at sikre et rimeligt forhold mellem statslig, amtslig og kommunal finansiering af efterskolerne, som i stigende grad varetages af staten, er der enighed om denne ordning, som er helt i overensstemmelse med, at kommunerne ville have udgiften, hvis eleverne forblev i folkeskolen. Vi finder det rigtigt, at både staten, amterne og kommunerne skal bidrage til ordningen.

I lovforslaget lægges der loft over statens provenu på ordningen. Det må højst blive 50 mio. kr., men det kan blive større, da forslaget indebærer en minimumsegenbetaling på 7.400 kr. i 1993. Bliver provenuet større, skal midlerne tilbageføres til kommunerne efter forhandling med forligspartierne.

Socialdemokratiet mener, at vi har fundet den rigtige model for både egenbetaling og elevstøtteordning. Vi har tilgodeset mellemindkomsterne, og vi har fundet en model, der i sin helhed ikke belaster kommunernes økonomi. Der findes således både en obligatorisk elevstøtteordning og mulighed for yderligere frivillig elevstøtte, og vi sikrer hermed en grundstøtte til alle elever i modsætning til i dag, hvor der er en meget uensartet praksis fra kommune til kommune. Vi tror, at vi med dette forslag får en model, som alle parter kan nyde godt af, og som sikrer et reelt frit skolevalg, så efterskolerne kan være et helt naturligt led i det samlede uddannelsesstilbud.